

การพัฒนาแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
Development of Investment Promotion Management Models in
Luang Prabang City, Lao People's Democratic Republic (Lao PDR)

สีทะลอน สีโพไซ*

Sithalone Siphoxay

ภัทธิรา ฬงม**

Patthira Phon-ngam

Received : August 8, 2018

Revised : March 29, 2019

Accepted : April 10, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง 2. เพื่อพัฒนาแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง และ 3. เพื่อนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติและประเมินผล การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยผสมผสานวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก สทนากลุ่ม ประชุมระดมความคิดเห็น และการลงมือปฏิบัติจริง กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับแผนกระดับฝ่าย และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องของรัฐ ตัวแทนคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตัวแทนหน่วยงานบริการการลงทุนผ่านช่องทางเดียว ตัวแทนนักลงทุน ตัวแทนองค์กรสากล และตัวแทนประชาชน การตรวจสอบข้อมูลใช้วิธีสามเส้า (Triangulation) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง มี 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของรัฐ รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน และรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนให้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ 2) ผลการศึกษาหาแนวทางพัฒนาแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง พบว่า (1) รูปแบบ การจัดการการส่งเสริมการลงทุนของรัฐ ต้องการให้ภาครัฐบริหารงบประมาณรัฐที่มีน้อยให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด ด้วยการส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในชุมชน ไปพร้อมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นรากฐานให้แก่เศรษฐกิจ (2) รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน ต้องการให้เพิ่มการลงทุนด้านธุรกิจการท่องเที่ยว ไปพร้อมกับการผลิตสินค้าท่องเที่ยว และโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และการลงทุนที่เป็น การต่อยอดให้กับการลงทุนของรัฐ และ (3) รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนให้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ ต้องการโครงการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากต่างประเทศเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระด้านงบประมาณของรัฐในการแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่ชุมชน 3) ผลการพัฒนาแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุน

*นักศึกษาลัทธิปรัชญาดุสิต มหาวชิราวุธราชภัฏเลย

Doctor of Philosophy Program students Loei Rajabhat University

**อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Loei Rajabhat University Lecturer

ลงทุนในแขวงหลวงพระบาง ทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า การพิจารณาอนุมัติโครงการลงทุนควรไปทิศทางเดียวกันใน 5 ด้านคือ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ไปพร้อมกับการพัฒนาการเกษตร การศึกษา สาธารณสุข และการจัดทำสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งทั้งหมดนี้ หน่วยงานภาครัฐสามารถนำไปใช้ได้เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการจัดการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการส่งเสริมการลงทุน

ABSTRACT

The purposes of this research were 1. to study the status, problems and needs of investment promotion management in Luang Prabang city, Lao PDR; 2. to develop a model for investment promotion management in Luang Prabang city, Lao PDR; and 3. to implement and evaluate the designed models for investment promotion management in Luang Prabang city, Lao PDR. This research is a Participatory Action Research (PAR) in which in-depth interview, a focus-group conversation, brainstorming and real practice were used to collect the data. The target group was consisted of participants who were administrators in different divisions and relevant government scholars, representatives of investing promotion-management committees, representatives of One Stop Service, representatives of investors, representatives of international organizations, and representatives of citizens. The data was checked by data triangulation; and content analysis was applied for data analysis. The results of the research 1) The models to develop investment promotion management in Luang Prabang city, Lao PDR were found in 3 models including the model of government investment promotion management, the model of private investment promotion management and the model of investment promotion management budgeted by foreign countries. 2) Regarding the problems of investment promotion management in Luang Prabang, research revealed that. The needs of the model for investment promotion management were found in three aspects: (1) for the government investment promotion management model; the government was needed to promote occupation and develop the quality of lives of the residents in the community as well as to provide enough facilities in tourist attractions; (2) for the model of private investment promotion management, it needed businesses and products of the tourism industry to be promoted in order to advance tourism; and (3) for the model of investment promotion management budgeted by foreign countries, it needed the projects to be supported with sufficient budget to help government reduce burden. 3) The outcome model for development of investment promotion management in Luang Prabang province Laos PDR. In three models found that the consideration and approval should be in the same direction in five issue such as tourism promotion along with agriculture development education public-health and media communication in tourism and investment. all of these task the public

ลงทุนของภาคเอกชนภายในและต่างประเทศ และการจัดการการส่งเสริมการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศยังมีจำกัด ทำให้โครงการที่ได้ลงทุนไปนั้นไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การอนุมัติโครงการลงทุนในแต่ละรูปแบบมีลักษณะกระจายไม่สามารถเชื่อมโยง และผลักดันให้กันและกันได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนเพื่อใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการลงทุนที่เป็นรากฐานให้แก่การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว ให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว ไปสู่การปฏิบัติจริง
3. เพื่อนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติและประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผสมผสานวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก การสนทนากลุ่ม ประชุมระดมความคิดเห็น และการลงมือปฏิบัติจริง การสัมภาษณ์เจาะลึก ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับแผนก ผู้บริหารระดับฝ่าย และนักวิชาการของรัฐเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว การสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหาร และนักวิชาการ ในแผนกแผนการและการลงทุนที่รับผิดชอบด้านการลงทุนของรัฐ การลงทุนของเอกชน และการช่วยเหลือจากต่างประเทศ เพื่อศึกษาความต้องการการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว การประชุมระดมความคิดเห็น ประกอบด้วย ตัวแทนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตัวแทนจากคณะหน่วยงานบริการการลงทุนผ่านช่องทางเดียว ผู้บริหารและนักวิชาการทุกระดับในแผนกแผนการและการลงทุนที่รับผิดชอบด้านการลงทุนของรัฐ การลงทุนของเอกชน และการช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตัวแทนองค์กรต่างประเทศ ตัวแทนผู้ประกอบการ และตัวแทนประชาชนเพื่อระดมความคิดเห็นพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งการวิจัยได้เรียงลำดับ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบางสู่การปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 3 นำรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบางไปทดลองใช้ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการนำรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบางไปทดลองใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ประเด็นการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) ประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และประเด็นประชุมระดมความคิดเห็น (Brainstorming)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ประเด็นสัมภาษณ์เจาะลึก ประเด็นสนทนากลุ่ม และประเด็นการประชุมระดมความคิดเห็น ซึ่งมีวิธีการสร้างดังนี้ 1) สร้างข้อคำถามประเด็นสัมภาษณ์ ประเด็นสนทนา และประเด็นการประชุมระดมความคิดเห็นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องในด้านภาษาและความถูกต้องด้านเนื้อหา 2) นำข้อ

คำถามประเด็นสัมภาษณ์ ประเด็นสนทนา และประเด็นการประชุมระดมความคิดเห็นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เพื่อให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการศึกษา 3) จัดทำประเด็นสัมภาษณ์และประเด็นสนทนาฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ เจาะลึก การสนทนากลุ่ม และการประชุมระดมความคิดเห็น เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุน ในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สัมภาษณ์เจาะลึก และสนทนากลุ่มเป้าหมายเพื่อทำการศึกษาสภาพ ปัญหาและความ ต้องการ การจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง จากนั้น จึงสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเข้าสู่การ ประชุมระดมความคิดเห็นในขั้นตอนที่ 2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาหาแนวทางพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

ขั้นตอนที่ 3 นำรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว ไปทดลองใช้ ในขั้นตอนนี้เป็นการทดลองใช้รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนที่ได้จากขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการนำรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนไปทดลองใช้ ในขั้นตอนนี้ เป็นการประเมินผลจาก Out put และ Out come โดยประเมินจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด ด้วยการ สัมภาษณ์ ความพึงพอใจจาก 6 กลุ่ม ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คณะหน่วยงานบริการการลงทุน ผ่านช่องทางเดียว ผู้บริหารและนักวิชาการในแผนกแผนการและการลงทุน ผู้ประกอบการ องค์กรสากล และ ประชาชนคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการตรวจสอบข้อมูลใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลโดยใช้เทคนิคสามเส้า (Triangulation) โดยการ พิจารณา ถึงเวลา สถานที่ และบุคคล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยแต่ละครั้งที่ทำการเก็บข้อมูล จะบันทึกอย่างละเอียด จัดเป็นหมวดหมู่ แยกประเภท และวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดหรือทฤษฎีเพื่อหาข้อสรุป แล้วจึงนำเสนอรายงานผลการวิจัยแบบบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวง หลวงพระบาง

1) ผลการศึกษาสภาพการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

(1) สภาพการจัดการการลงทุนของรัฐ เป็นการใช้งบประมาณรัฐโดยผ่านระบบงบประมาณ ซึ่งรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาอนุมัติในแต่ละปีเพื่อดำเนินโครงการต่างๆ แต่งบประมาณรัฐมีจำกัด ฉะนั้น แต่ละ หน่วยงานที่ต้องการใช้งบประมาณต้องได้เขียนแผนโครงการเสนอไปยังแผนกแผนการและการลงทุนเพื่อ ดำเนินการประเมินให้คะแนนความสำคัญโครงการ จากนั้น พิจารณาจัดสรรเข้าในแผนงบประมาณประจำปีเสนอ ผ่านรัฐสภาพิจารณา

(2) สภาพการจัดการการลงทุนของภาคเอกชน เริ่มจากนักลงทุนได้เสนอเจตจำนงการลงทุน ไปยังแผนกแผนการและการลงทุน จากนั้น แผนกดังกล่าวจึงประสานไปยังคณะหน่วยงานบริการการลงทุนผ่าน ช่องทางเดียวลงสำรวจพื้นที่และจัดประชุมรายงานผลไปยังเจ้าแขวงพิจารณาอนุมัติโครงการ

(3) สภาพการจัดการการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ เป็นการร่วมมือระหว่างรัฐบาล สปป.ลาว กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์กรสากล การร่วมมือดังกล่าวเรียกว่าการช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการ

พัฒนา (Official Development Assistance : ODA) ส่วนการร่วมมือระหว่างรัฐบาล สปป.ลาว กับ สมาคม มูลนิธิ และกองทุน ต่างๆ ของสากลเรียกว่าการช่วยเหลือไม่ขึ้นกับรัฐบาล (International Non-government organization : INGOs) ซึ่งการร่วมมือดังกล่าว สปป.ลาว ที่เป็นประเทศด้อยพัฒนาจึงได้รับการช่วยเหลือทางด้านเงินทุน อุปกรณ์เครื่องใช้ และเทคนิควิชาการในแต่ละปี

2) ผลการศึกษาปัญหาการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

(1) ปัญหาการจัดการการลงทุนของรัฐ หน่วยงานภาครัฐในแต่ละปีมีโครงการที่ต้องการพัฒนามากมาย แต่งบประมาณรัฐมีจำกัด โครงการลงทุนไปแล้วมีลักษณะกระจายไม่สามารถผลักดันหรือต่อยอดให้ทันได้ ทำให้โครงการไม่มีประสิทธิภาพและไม่ยั่งยืน นอกจากนั้น มีบางโครงการไม่ได้ผ่านการประมูลหรือประมูลแบบไม่ โปร่งใส บางโครงการได้ดำเนินไปก่อนโดยไม่ผ่านแผนกแผนการและการลงทุนประเมินให้คะแนนเพื่อนำเสนอไปยังรัฐสภาพิจารณาอนุมัติตามขั้นตอน

(2) ปัญหาการจัดการการลงทุนของภาคเอกชน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และคณะหน่วยงานบริการการลงทุนผ่านช่องทางเดียว ยังไม่มีกลไกการทำงานร่วมกันที่ชัดเจน การพิจารณาอนุมัติโครงการลงทุนให้แก่ นักลงทุนต่างชาติ นักลงทุนขาดการศึกษาระเบียบกฎหมายการลงทุนของ สปป.ลาว และแขวงหลวงพระบางยังไม่มีบัญชีเรียกการลงทุนหรือบัญชีชักชวนการลงทุน (Investment calling list) ที่ชัดเจน ซึ่งแขวงหลวงพระบางเป็นเมืองมรดกโลกทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ แต่ที่ผ่านมาการอนุมัติโครงการลงทุนไม่สอดคล้อง กับเงื่อนไขดังกล่าวมากนัก ทำให้เสียโอกาส ในการสร้างรายได้เข้างบประมาณของรัฐและการสร้างงานสร้างรายได้ ที่ยั่งยืนให้แก่ประชาชน

(3) ปัญหาการจัดการการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ หน่วยงานรัฐหลายหน่วยงานยังไม่มีแผนการร่วมมือกับต่างประเทศที่ชัดเจน ขาดนักวิชาการที่มีความรู้และความชำนาญในการบริหารจัดการโครงการช่วยเหลือโดยเฉพาะการเขียนแผนโครงการเพื่อเสนอขอการช่วยเหลือจากต่างประเทศ นอกนั้นยังขาดการเอาใจใส่ติดตามโดยคิดว่าโครงการช่วยเหลือจากต่างประเทศจะได้รับผลประโยชน์มากขึ้นโดยไม่เกี่ยวกับงบประมาณของรัฐ และทุนช่วยเหลือจำนวนมากยังใช้ไปกับการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศและบริหารโครงการเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผลได้รับจากโครงการไม่สามารถแก้ไขความต้องการหรือความยากจนให้แก่ชุมชนได้อย่างแท้จริง

3) ความต้องการในการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

(1) ความต้องการในการจัดการการลงทุนของรัฐ ต้องการให้มีการจัดอบรมระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนของรัฐให้แก่ข้าราชการระดับแขวงและระดับเมืองได้เข้าใจมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีจำนวนจำกัดแต่การลงทุนให้ได้ผลรับที่คุ้มค่าสูงสุด ด้วยการลงทุนที่มีเป้าหมายชัดเจนไปพร้อมกับการปรับหรือ ลงโทษเมื่อตรวจพบว่าเจ้าของโครงการและบริษัทผู้รับเหมาดำเนินโครงการไม่ถูกต้อง นอกนั้นต้องการให้เจ้าของโครงการเพิ่มความเอาใจใส่ในการบำรุงรักษาโครงการที่สร้างสำเร็จให้มีความยั่งยืนและสวยงาม

(2) ความต้องการในการจัดการการลงทุนของเอกชน ต้องการให้มีการเผยแพร่ระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนของภาคเอกชน (ขั้นตอนการพิจารณาอนุญาตการลงทุน) ให้แก่ข้าราชการระดับแขวงและระดับเมืองได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เพิ่มความเอาใจใส่โครงการที่ได้รับอนุญาตไปแล้วเพื่อติดตามโครงการยังดำเนินการอยู่หรือไม่ในปัจจุบัน และต้องการให้มีการจัดทำคู่มือโฆษณาประชาสัมพันธ์การลงทุนให้แพร่หลายไปพร้อมกับการกำหนดบัญชีโครงการที่ต้องการให้มีการลงทุนให้ชัดเจน

(3) ความต้องการในการจัดการการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ ต้องการให้มีการจัดอบรมให้ความรู้การใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่ข้าราชการเพื่อให้เกิดการใช้ทุนดังกล่าวที่มีประสิทธิภาพ ไปพร้อมกับการปรับปรุงกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ให้ทุนเพื่อการทำงานที่กลมเกลียวและโปร่งใสงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐต้องเพิ่มความเอาใจใส่ในการสกัดกั้นการแทรกแซงทางการเมืองในบางโครงการ โดยเฉพาะการช่วยเหลือจากองค์กรสากลที่ไม่สังกัดรัฐบาล หรือ INGOs

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

ในส่วนนี้ใช้วิธีประชุมระดมความคิดเห็น ซึ่งได้นำข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการ นำเสนอต่อที่ประชุม ซึ่งผลการพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง ทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า การพิจารณาอนุมัติการลงทุนของรัฐ การลงทุนของเอกชน และการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ ควรกำหนด ให้ไปในทิศทางเดียวกันใน 5 ด้านที่สามารถผลักดันและต่อยอดให้แก่งานและกันได้ ด้วยการอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปพร้อมกับโครงการพัฒนาการเกษตร การศึกษา สาธารณสุขและจัดทำสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวสัมพันธ์การลงทุนในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

3. ผลการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติและประเมินผล

ในส่วนนี้เป็นการนำกิจกรรมการพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนที่ได้กำหนดร่วมกัน ไปสู่การปฏิบัติจริงตามแผนปฏิบัติการ (Action plan) โดยการมอบหมายและลงมือดำเนินกิจกรรมในแต่ละรูปแบบ ซึ่งรูปแบบการจัดการการลงทุนของรัฐ ได้จัดสรรงบประมาณที่มีน้อยเพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยวเป็นหลัก เคียงคู่กับการส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในชุมชน รูปแบบการจัดการการลงทุนของภาคเอกชน ได้พิจารณาการลงทุนในธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การผลิตสินค้าท่องเที่ยว การพัฒนาเว็บไซต์ และการจัดทำคู่มือโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รูปแบบการจัดการการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ เป็นจัดสรรทุนช่วยเหลือจากสากลเพื่อส่งเสริมการปลูกพืชสวนครัวให้แก่ชุมชน ไปพร้อมกับการพัฒนาอาชีพด้านบริการการท่องเที่ยวให้แก่โรงเรียนวิชาชีพ การจัดหาอาหารเสริมและอาหารกลางวันให้แก่โรงเรียนยากจนในเขตชนบท ฉะนั้น เมื่อนำกิจกรรมในแต่ละรูปแบบไปทดลองใช้ ผลการประเมิน พบว่า เกิดประโยชน์อย่างมากต่อหน่วยงานรัฐ นักลงทุน (ผู้ประกอบการ) องค์กรสากล และประชาชน ซึ่งหน่วยงานรัฐสามารถนำไปใช้ได้จริงและเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบางได้ดียิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

1) ผลการศึกษาสภาพการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

(1) สภาพการลงทุนของรัฐ เป็นการใช้งบประมาณของรัฐ ซึ่งรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาอนุมัติในแต่ละปีให้แก่หน่วยงานรัฐ โดยผ่านการเขียนแผนโครงการเสนอไปยังแผนกแผนการและการลงทุนเพื่อพิจารณาจัดสรรเข้าในแผนงบประมาณประจำปีเสนอผ่านรัฐสภาพิจารณา ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Souvanalith. (2016) ที่ได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการการลงทุนของรัฐในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว ได้สรุปว่า การลงทุนของรัฐ เป็นการใช้งบประมาณของรัฐ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพย์สิน และลิขสิทธิ์ของรัฐ โดยผ่านระบบงบประมาณในแต่ละปี เพื่อนำไปลงทุนพัฒนาเขตแคว้นและท้องถิ่นต่างๆ และสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ Rukchathchalernh. (2014) ที่วิจัยเรื่องการใช้งบประมาณแผ่นดินภายใต้ลักษณะงานบริการสาธารณะ พบว่า รูปแบบรายจ่ายงบประมาณ แผ่นดินภายใต้ลักษณะงาน 4 ประเภท ได้แก่ การบริหารงานทั่วไป การบริการชุมชนและสังคม เศรษฐกิจและอื่นๆ ซึ่งงบประมาณใช้จ่ายไปกับการบริการชุมชนและสังคมสูงที่สุดในแต่ละปี รองลงมาคือเศรษฐกิจ การบริหารทั่วไป และอื่นๆ

(2) สภาพการกองทุนของภาคเอกชน โดยเริ่มจากนักลงทุนเสนอเจตจำนงการลงทุนไปยังแผนกแผนการและ การลงทุน จากนั้น แผนกดังกล่าวประสานไปยังหน่วยงานเกี่ยวข้องเพื่อสำรวจพื้นที่และทำบันทึกสนาม ประสานไปยังแผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อศึกษาผลกระทบ จากนั้นจึงนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาอนุมัติการลงทุนของคณะหน่วยงานบริการการลงทุนผ่านช่องทางเดียวและลงนามในสัญญาสัมปทาน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Vilavongsa. (2014) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการการปฏิบัติสัญญาโครงการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว พบว่า สัญญาโครงการลงทุนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการการลงทุนของภาครัฐที่แสดงให้เห็นถึงการเอาใจใส่ในการปฏิบัติระเบียบและกฎหมายเพื่อรับประกันผลประโยชน์คู่สัญญาแต่ละฝ่ายและได้รับการคุ้มครองทางด้านกฎหมาย

(3) สภาพการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ เป็นการร่วมมือระหว่างรัฐบาลลาวกับรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์กรสากล ซึ่งการร่วมมือดังกล่าว ฝ่ายลาวเป็นประเทศด้อยพัฒนาจะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านเงินทุน การพัฒนาวิชาการและอุปกรณ์เครื่องใช้ โดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงแผนการและการลงทุนเพื่อการพัฒนาให้เทียบทันกับประเทศอื่นๆ ซึ่ง สปป.ลาว เป็นสมาชิกองค์กรสหประชาชาติ ดังนั้น ต่างประเทศจึงให้การช่วยเหลือแก่ สปป.ลาว เพื่อให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Siphoxay. (2015) ที่ได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแขวงหลวงพระบาง พบว่า การร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันเป็นแนวโน้มของโลก ดังนั้น จึงมีกลุ่มร่วมมือเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในทั่วโลก และการเกิดขึ้นของกลุ่มร่วมมือเหล่านี้จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศเข้ากันได้

2) ผลการศึกษาปัญหาการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

(1) ปัญหาการจัดการการลงทุนของรัฐ พบว่า หน่วยงานรัฐในแต่ละปีมีโครงการที่ต้องการพัฒนามากมาย แต่งบประมาณของรัฐมีจำกัด โครงการที่ลงทุนไปแล้วมีลักษณะการจัดกระจายไม่สามารถผลักดันหรือต่อยอดให้ทันได้ มีบางโครงการไม่ได้ผ่านการประมูลหรือประมูลแบบไม่โปร่งใส ที่เป็นเช่นนี้เพราะภาครัฐขาดเป้าหมายที่ชัดเจน และขาดกลไกในการควบคุมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Phetsavong. (2016) ที่ได้วิจัยเรื่องการใช้ทุนของรัฐเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแขวงหลวงพระบาง พบว่า ปัญหาการลงทุนของรัฐที่ผ่านมา โครงการลงทุนไม่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการโครงการยังขาดเป้าหมายที่ชัดเจน ทำให้โครงการที่จำเป็นไม่ได้รับการปฏิบัติหรือโครงการที่ได้ปฏิบัติไปแล้วยังขาดคุณภาพจึงไม่สามารถผลักดันให้เกิดการผลิตเป็นสินค้าที่เป็นรากฐานให้แก่การพัฒนาอุตสาหกรรมที่และการสร้างอาชีพที่มั่นคงให้แก่ประชาชน ฉะนั้น การใช้งบประมาณรัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจถ้าได้รับการปฏิบัติไปแผนปฏิบัติการจะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจ ขยายตัวดีขึ้น ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจไม่เพียงแต่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการอยู่ดีกินดี แต่ยังมีความสำคัญในด้านการเมืองและความสงบของชาติอีกด้วย

(2) ปัญหาการจัดการการลงทุนของภาคเอกชน ระบบการทำงานของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและคณะหน่วยงานบริการการลงทุนผ่านช่องทางเดียวยังไม่ชัดเจน ทำให้กระบวนการพิจารณาอนุมัติโครงการลงทุนล่าช้า บางครั้งทำให้นักลงทุนได้ล้มเลิกการลงทุน นอกจากนั้น ยังมีนักลงทุนหลายคนไม่มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายการลงทุนใน สปป.ลาว แขวงหลวงพระบางยังไม่มีบัญชีโครงการที่มีศักยภาพชักชวน

การลงทุน ที่เป็นเช่นนี้เพราะขาดกลไกการทำงานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ผลการศึกษาครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Saikanith. (1987) ที่ได้ศึกษาการลงทุนโดยตรงด้านเศรษฐกิจต่างประเทศพบว่าปัจจัยที่กระทบต่อการส่งเสริมการลงทุนได้แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยที่เกิดจากผู้รับทุน และปัจจัยที่เกิดจากผู้ลงทุน

(3) ปัญหาการจัดการการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ พบว่า หน่วยงานรัฐหลายหน่วยงานยังไม่มีแผนการ ร่วมมือกับต่างประเทศที่ชัดเจน ยังขาดนักวิชาการที่มีความรู้และชำนาญในการบริหารจัดการโครงการช่วยเหลือ โดยเฉพาะการเขียนแผนโครงการเพื่อเสนอขอการช่วยเหลือจากต่างประเทศ นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังขาดการเอาใจใส่ติดตามการเคลื่อนไหวขององค์กรสากล โดยคิดว่าโครงการช่วยเหลือจากต่างประเทศจะได้รับผลประโยชน์มากขึ้นก็ไม่ได้เกี่ยวกับงบประมาณของรัฐ ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Siphoxay. (2015) ที่ได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการทุนช่วยเหลือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในแขวงหลวงพระบาง พบว่า แขวงหลวงพระบางยังขาดพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในการร่วมมือกับต่างประเทศ การทำงานและแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากต่างประเทศของข้าราชการยังมีน้อย โดยแสดงออกมีพนักงานจำนวนหนึ่งที่ถูกแต่งตั้งไปทำงานร่วมกับโครงการช่วยเหลือจากต่างประเทศเป็นเวลาหลายปี แต่ความรู้ความสามารถด้านวิชาการไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรและยังมีพนักงานจำนวนหนึ่งไม่เข้าใจการทำงานร่วมกับต่างประเทศ โดยการทำงานมีลักษณะปล่อยปละละเลยตามใจผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศทุกอย่าง

3) ผลการศึกษาความต้องการการจัดการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง

(1) ความต้องการในการจัดการการลงทุนของรัฐ พบว่า ต้องการให้ภาครัฐกำหนดกลไกการทำงานร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อการใช้งบประมาณของรัฐไปตามเป้าประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแต่ละระยะและต่อเนื่อง ด้วยเร่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและธรรมชาติ ที่มีอยู่ให้มีคุณค่าและมีคุณภาพโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มความต้องการทางด้านรายได้ให้แก่ภาครัฐนำไปพัฒนาความต้องการในด้านอื่นๆ ที่ขาดแคลน ที่เป็นเช่นนี้เพราะหลวงพระบางมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวและการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลการศึกษาครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Khomthavong. (2015) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแขวงหลวงพระบาง พบว่า การท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่เจริญเติบโตและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ฉะนั้น นโยบายการส่งเสริม การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง อาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวช่วยสร้างงานสร้างอาชีพและช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สู่ประชาชนในทุกส่วนที่มีสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งยังได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ ประเทศและทำให้นานาประเทศได้รู้จักประเทศของตนได้ และสอดคล้องกับ Law on State Investment of Lao PDR. (2010) ที่ได้กำหนดหลักการพื้นฐานในการส่งเสริมการลงทุนของรัฐต้องมีเป้าหมายชัดเจน และสัมพันธ์กับ วิสัยทัศน์ แผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแต่ละท้องถิ่นและมีความสามารถตอบสนองในด้านงบประมาณบนพื้นฐานการประหยัด มีความยุติธรรม มีความสมดุลระหว่างเขตแคว้น และแผนงานต่างๆ

(2) ความต้องการในการจัดการการลงทุนของเอกชน ต้องการให้มีการปรับปรุงกลไกการทำงานของหน่วยงาน ภาครัฐทั้งในระดับแขวงและเมืองให้ชัดเจน โฆษณาประชาสัมพันธ์การลงทุนด้วยหลายรูปแบบเพื่อให้นักลงทุนได้รู้ถึงนโยบายการลงทุนที่ตนควรได้รับก่อนตัดสินใจลงทุนในโครงการใดโครงการหนึ่ง และการลงทุนของภาคเอกชนต้องเป็นการต่อยอดหรือไปในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนของรัฐ ด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นหลัก สัมพันธ์กับส่งเสริมการผลิตสินค้าท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะการสร้างเชื่อมั่นด้วยการกำหนดนโยบายที่ดีของรัฐเป็นสิ่งลดความเสี่ยงให้แก่การลงทุน โดยเฉพาะเรื่องกลไกในการทำงานของรัฐเป็นตัวขับเคลื่อน

อันสำคัญมากจึงต้องการให้ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการศึกษาครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Khomthavong. (2015) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแขวงหลวงพระบาง พบว่า ภาครัฐควรมีการบูรณาการ การท่องเที่ยวแบบองค์รวมและการลงทุนให้ไปในทิศทางเดียวเพื่อการทำงานที่สะดวกและเป็นไปตามเป้าประสงค์เดียวกันและงบประมาณใช้จ่ายไปจะได้รับประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Meksen. (2012) ที่ได้ศึกษาการส่งเสริมการลงทุนควรคำนึงถึง 6 ปัจจัย คือ (1) อุปนิสัยผู้ลงทุน (2) ขนาดของจำนวนเงินที่ลงทุน (3) ผลตอบแทนจากการลงทุน (4) ระดับความเสี่ยงในการลงทุน (5) สภาพคล่องของเงินลงทุน และ (6) การกระจายเงินลงทุน ซึ่งมีใช้เป็นารมุงพิจารณาในองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ The Board of Investment of Thailand. (2015) ที่ศึกษาการส่งเสริมการลงทุน พบว่า การส่งเสริมการลงทุน คือการชักจูงและเร่ร่อนให้มีการลงทุนเกิดขึ้น ปัจจุบันประเทศกำลังพัฒนาต่างก็พยายามส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศของตนให้มากที่สุด จนเกิดการแข่งขันในการให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่แต่ละประเทศเห็นว่าเป็นจุดดึงดูดให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุน

(3) ความต้องการในการจัดการการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ ต้องการให้มีการพัฒนาทักษะการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่หน่วยงานภาครัฐและควรเอาใจใส่สร้างแผนร่วมมือกับต่างประเทศให้ชัดเจนเพื่อขอการสนับสนุนด้านเงินทุนมาช่วยเพิ่มศักยภาพการลงทุนของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่ประชาชนในเขตชนบท และยังเป็นส่งเสริมนโยบายรัฐในการต่อยอดพัฒนาการท่องเที่ยว ผลักดันให้เศรษฐกิจแขวงหลวงพระบางเข้มแข็ง แต่การรับเอาการช่วยเหลือต้องคำนึงถึงการแทรกแซงทางด้านการเมืองและศาสนา ฉะนั้น แต่ละระยะการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศควรมีการถอดบทเรียนร่วมกันของทุกฝ่าย ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาต้องไปพร้อมกับการมีเสถียรภาพทางการเมืองและความสงบในสังคม ผลการศึกษาครั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Siphoxay. (2015) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการทุนช่วยเหลือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแขวงหลวงพระบาง พบว่า การถอดบทเรียนการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อส่งเสริมด้านดีและแก้ไขด้านที่มีปัญหา ซึ่งโครงการร่วมมือกับต่างประเทศต้องอยู่ภายใต้การติดตามและตรวจสอบอย่างเป็นปกติจากหน่วยงานภาครัฐ การติดตามและตรวจสอบอย่างเป็นปกตินั้นก็เพื่อการบริหารจัดการโครงการร่วมมือจากต่างประเทศได้ดำเนินไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนดไว้ และ ผลการศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับหลักการในการใช้ทุนช่วยเหลือจากสากลของ สปป.ลาว โดย Laos National assembly. (2009) ได้ระบุว่า รัฐบาลให้สิทธิพิเศษในการใช้ทุนช่วยเหลือจากสากลเข้าในการปฏิบัติแผนงาน โครงการ และกิจกรรมในขอบเขตเศรษฐกิจสังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ให้ทุนช่วยเหลือต้องเคารพเอกราช อิทธิปไตย และระเบียบกฎหมายของ สปป.ลาว เพื่อร่วมกันกระตุ้นการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ และแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่ สปป.ลาว อย่างแท้จริง สร้างให้ สปป.ลาว หลุดพ้นจากประเทศด้อยพัฒนาในปี 2020

2. ผลการพัฒนาแบบแผนการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

1) รูปแบบการจัดการการลงทุนของรัฐ เป็นการให้ความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยวเป็นหลัก เชิงคู่กับการส่งเสริมอาชีพ และพัฒนา คุณภาพชีวิตคนในชุมชน ผลการพัฒนาพบว่า มีความเหมาะสมเนื่องจากการจัดการการลงทุนที่มีเป้าหมายชัดเจนโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสร้างรายได้ให้แก่รัฐเพื่อนำไปพัฒนาด้านอื่นๆ ทั้งนี้เป็นเพราะรัฐบาลได้กำหนดให้ประเทศหลุดพ้นจากสถานะภาพด้อยพัฒนา ในปี ค.ศ. 2020 และการจะหลุดพ้น จากสถานะภาพด้อยพัฒนาได้สิ่งสำคัญต้องเร่งแก้ไขความยากจนให้ได้อย่างทั่วถึง โดยเร็ว ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Phetsavong. (2016) ที่ได้วิจัยเรื่องการลงทุนของ

รัฐเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ในแขวงหลวงพระบาง พบว่า การจัดการการลงทุนของรัฐมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ซึ่งในแต่ละประเทศก็เช่นกันล้วนแต่เอาการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในสังคม หากประเทศใดมีระบบการจัดการที่ชัดเจนและไปตามระเบียบกฎหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ก็จะขยายตัวไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาพื้นฐานเศรษฐกิจต้องมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อกำหนดแผนพัฒนาหรือกำหนดโครงการร่วมกัน และสอดคล้อง Law on State Investment of Lao PDR. (2010) ที่ได้กำหนดว่า ภาครัฐเป็นผู้กำหนดนโยบายและดำเนินการพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เนื่องจากรัฐมีอำนาจในการออกกฎหมายเพื่อจัดระเบียบด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยมีเครื่องมือ เช่น ข้าราชการ องค์กรของรัฐ ศาล ทหารและตำรวจ ฉะนั้น การส่งเสริมการลงทุนของรัฐต้องกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน สอดคล้อง กับวิสัยทัศน์ แผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และมีความสามารถตอบสนองทางด้านงบประมาณได้บนพื้นฐานประหยัด มีความยุติธรรมและสมดุลระหว่างแขนงการณต่างๆ

2) รูปแบบการจัดการการลงทุนของภาคเอกชน เป็นการให้ความสำคัญในการพิจารณาการลงทุนในธุรกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การผลิตสินค้าท่องเที่ยว การพัฒนาเว็บไซต์ และการจัดทำคู่มือโฆษณาประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว ผลการพัฒนาพบว่า มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นการชักชวนนักลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศเข้ามาพัฒนาด้านการท่องเที่ยวซึ่งแขวงหลวงพระบางมีเงื่อนไขอยู่แล้วเพื่อผลักดันให้เศรษฐกิจและสังคมได้รับการพัฒนาและยังเป็นการเชื่อมโยงกับการลงทุนของรัฐ ทั้งนี้เป็นเพราะนโยบายของแขวงหลวงพระบางได้กำหนด ใช้การท่องเที่ยว และการบริการเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ให้ภาครัฐ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิด ของ Vernon. (1999) ที่กล่าวว่าการลงทุนชนิดใดก็ตามจะเป็นสิ่งดึงดูดเงินลงทุนได้ก็ต่อเมื่อผลการลงทุนที่คาดว่าจะ ได้มีค่าสูงกว่าต้นทุนและจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chanthapakoun. & Sangrucksas. (2013) ที่ได้สรุปว่าศักยภาพการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวควรมีเว็บไซต์ และสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงาน สถานที่ชุมชน และสื่อต่างๆ ไปพร้อมกับการส่งเสริมการตลาดเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Koumsub. (2001) และ Kojima. (1978) ที่ได้กล่าวว่าการลงทุนโดยตรง เป็นการนำเอาเงินทุน ความชำนาญการบริหาร ความรู้และเทคโนโลยีวิชาการไปสู่ประเทศผู้รับการลงทุน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มีอำนาจในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้

3) รูปแบบการจัดการการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ เป็นการเร่งขอการช่วยเหลือจากสากลเพื่อส่งเสริมการปลูกพืชสวนครัวให้แก่ชุมชน ไปพร้อมกับการพัฒนาอาชีพด้านบริการการท่องเที่ยวให้แก่โรงเรียนวิชาชีพ การจัดหาอาหารเสริมและอาหารกลางวันให้แก่โรงเรียนยากจนในเขตชนบท ผลการพัฒนาพบว่า มีความเหมาะสม เนื่องจากการพัฒนาเช่นนี้เป็นการดำเนินงานด้วยการสนับสนุนเงินทุนจากต่างประเทศเพื่อต่อยอดให้แก่การลงทุนของรัฐโดยผ่านองค์กรสากลและมีการติดตามดูแลจากภาครัฐ ผลการศึกษาครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Siphoxay. (2015) ที่ได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ในแขวงหลวงพระบาง พบว่า ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งกระแสเงินทุนหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ สากล เป็นการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากประเทศที่พัฒนา หรือ ประเทศที่มีอุตสาหกรรมขยายตัวไปยังประเทศกำลังพัฒนาและด้อยพัฒนาเพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยผ่านโครงการร่วมมือหรือ องค์กรสากล องค์กรประกอบการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากต่างประเทศจะเป็นทั้งเงินตรา พาหนะ วัสดุ เทคโนโลยีวิชาการ วิทยาศาสตร์ และภูมิปัญญาของรัฐบาลหรือองค์กรจากต่างประเทศโดยไม่มีดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยต่ำ

3. ผลการประเมินการนำใช้รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุน

การพัฒนาารูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนในแขวงหลวงพระบางทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของรัฐ รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน และรูปแบบการจัดการการส่งเสริมการใช้ทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศ เมื่อนำแต่ละรูปแบบไปทดลองใช้ เห็นว่าเกิดประโยชน์ อย่างมากต่อหน่วยงานภาครัฐ นักลงทุน และประชาชน ซึ่งทั้ง 3 รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนเป็นการ ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมไปในทิศทางเดียวกัน โดยเน้นการส่งเสริมใน 5 ด้าน ได้แก่ ส่งเสริมการท่องเที่ยว การเกษตร การศึกษา สาธารณสุข (พัฒนาคุณภาพชีวิต) และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ซึ่งทั้งหมดนี้ หน่วยงานรัฐสามารถนำไปใช้ได้จริงและเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการจัดการการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

1) รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของรัฐ ผลการประเมิน พบว่า มีความเหมาะสมเพราะเป็นการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของรัฐที่เป็นระบบและกำหนดเป้าหมายการลงทุนชัดเจน ไม่กระจาย และสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมอย่างแท้จริง โดยได้พัฒนาการท่องเที่ยวและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยวไปพร้อมกับการส่งเสริมอาชีพด้วยการพัฒนาการเกษตรและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในชุมชนด้วยการก่อสร้างห้องรักษาพยาบาลประจำชุมชน ทำให้ภาครัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น ประชาชนมีอาชีพและมีสุขภาพแข็งแรง ซึ่งทั้งหมดเหล่านี้เป็นพื้นฐานให้แก่การบรรลุแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการมีเสถียรภาพทางด้านการเมืองและความสงบของสังคม ทั้งนี้เป็นเพราะภาครัฐมีงบประมาณน้อยการลงทุนต้องรับประกันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับ Law on State Investment of Lao PDR. (2010) ที่ได้ ระบุว่า นโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐใน สปป.ลาว ได้ส่งเสริมให้บุคคลและนิติบุคคลทั้งภายในและต่างประเทศสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม โดยภาครัฐเป็นผู้กำหนดแผนงานและโครงการ ซึ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาชนบทเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนให้ทั่วถึงบนพื้นฐานการใช้งบประมาณของรัฐให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

2) รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน ผลการประเมิน พบว่า มีความเหมาะสมเพราะ เป็นการให้ความสำคัญในการพิจารณาการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวไปพร้อมกับการผลิตสินค้าท่องเที่ยว พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้มีคุณภาพสัมพันธ์กับการพัฒนาเว็บไซต์โฆษณาการท่องเที่ยวและการจัดทำคู่มือประชาสัมพันธ์ การลงทุนในแขวงหลวงพระบาง ซึ่งทำให้ระบบการบริหารจัดการการลงทุนระหว่างรัฐและผู้ประกอบการมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ทั้งเป็นการสนับสนุนนโยบายของภาครัฐ (ต่อยอดการลงทุนของรัฐ) ที่กำหนดเอากองการท่องเที่ยว และการบริการเป็นเครื่องมือสร้างรายได้ให้แก่รัฐ และยังสามารถไปกระตุ้นการเติบโตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งการเติบโตดังกล่าวทำให้เกิดผลประโยชน์ 3 ฝ่าย คือ รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น นักลงทุนได้กำไรจากการดำเนินธุรกิจ ส่วนประชาชนก็มีงานและมีรายได้ให้ครอบครัว ผลการศึกษาครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Damrongchalernh. (2015) ที่ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยและความพึงพอใจการลงทุนในประเทศไทย พบว่า ภาพลักษณ์ของรัฐบาล ตลอดจนการกำหนดนโยบายต่างๆล้วนมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Phon-ngam. (2006) ที่ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่สามารถสร้างรายได้มหาศาลจนได้รับการยอมรับเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญในการสร้างรายได้สร้างความเติบโตในระบบเศรษฐกิจที่เป็นรากฐานในการพัฒนาที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจ้าง แรงงาน การกระจายรายได้ และการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย ฯลฯ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Office of Secretary of the house Representatives, Thailand.

(2014) ที่ได้ศึกษาการส่งเสริมการลงทุนสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดไป ทั้งช่วยส่งเสริมการสร้างงานและช่วยให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆทำให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

3) รูปแบบการจัดการการส่งเสริมการใช้ทุนช่วยเหลือ ผลการประเมินพบว่า มีความเหมาะสม เนื่องจากว่า เป็นการสนับสนุนเงินทุนจากต่างประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพให้แก่การลงทุนของรัฐ ด้วยการส่งเสริมการเกษตร คือการส่งเสริมการปลูกพืชสวนครัว (พืชผักไร้สารพิษ) ให้แก่ชุมชนไปพร้อมกับการพัฒนาการศึกษา ด้วยการพัฒนาอาชีพด้านบริการการท่องเที่ยวให้แก่โรงเรียนวิชาชีพและการจัดหาอาหารเสริมและอาหารกลางวันให้แก่โรงเรียนยากจนในเขตชนบท ซึ่งเป็นการช่วยเหลือความยากจนให้แก่ประชาชน และยังได้แบ่งเบาระบบงบประมาณของรัฐ ทั้งยังทำให้การจัดการการส่งเสริมการใช้ทุนช่วยเหลือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรผู้ให้เงินทุนได้รับการปรับปรุงดียิ่งขึ้น ข้าราชการได้เรียนรู้ประสบการณ์ และวิธีแก้ไขความยากจนให้แก่ประชาชนจากองค์กร ต่างประเทศ ที่เป็นเช่นนี้เพราะรัฐบาลแห่ง สปป.ลาว ได้มีนโยบายการต่างประเทศที่ดีโดยยึดมั่นสันติภาพ เอกราช และต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์ ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Siphoxay. (2015) ที่ได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการทุนช่วยเหลือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแขวงหลวงพระบางพบว่า ผ่านการปฏิบัตินโยบายของรัฐในระยะผ่านมาแขวงหลวงพระบางได้รับการช่วยเหลือในด้านต่างๆจากประเทศ สถาบันการเงินสากล องค์กรสากลที่ขึ้นกับรัฐบาล และไม่ขึ้นกับรัฐบาล รวมถึงสมาคม มูลนิธิ และกองทุนสากล ซึ่งการช่วยเหลือ ดังกล่าวได้ประกอบส่วนอันสำคัญเข้าในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของแขวงหลวงพระบาง โดยเฉพาะได้แก้ไขความขัดสนด้านการลงทุนของรัฐเพื่อก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมอุตสาหกรรม พัฒนาการเกษตร การศึกษา และสาธารณสุข ฉะนั้น การร่วมมือในด้านต่างๆกับสากลจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ สปป.ลาว ด้วยการยึดมั่นแนวทางการต่างประเทศ สันติภาพ เอกราช มิตรภาพ และขยายการร่วมมือต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์ และยังสอดคล้องกับหลักการการร่วมมือกับสากลของ Prime Minister's Office, Lao PDR. (2009) ที่กล่าวว่า สปป.ลาว ได้กำหนดแนวทาง ทิศทาง และนโยบายการร่วมมือกับต่างประเทศ อย่างชัดเจนโดยยึดมั่นแนวทางการต่างประเทศ ด้วยวิธีสันติภาพ เอกราช มิตรภาพ และการร่วมมือเสมอต้นเสมอปลาย เอาใจใส่ส่งเสริมการร่วมมือกับต่างประเทศ แบบหลายทิศ หลายฝ่าย หลายระดับ และหลายรูปแบบ บนพื้นฐานหลักการเคารพซึ่งกันและกันและต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำผลการวิจัยที่ได้กำหนดให้เป็นนโยบายในหน่วยงานรัฐเพื่อนำไปใช้ในการจัดการ การส่งเสริมการลงทุนในแต่ละรูปแบบให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น
2. ควรนำผลงานวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่อื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยและพัฒนาเจาะลึกรูปแบบการจัดการการให้สินเชื่อแก่สังคมของธนาคาร เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว
2. ควรวิจัยและพัฒนาศักยภาพการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หรืออุตสาหกรรมบริการในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

References

Damrongchalernr, S. (2015). *Analysis of Factors and Satisfaction of Investment in Thailand*. Chonburi : Burapa University.

- Department of Planning and Investment of. (2016). **The Social-Economic Development Plan of Luang Prabang Province**. Lao People's Democratic Republic : Luang Prabang Province.
- Jompraseth, T. (2009). **Human resource development process for development Local government in Thailand and Lao PDR**. Loei : Rajabhat University.
- Kojima, K. (1978). **Direct Foreign Investment**. Japan : A Japanese Model of Multinational Business Operations.
- Koumsub, P. (2001). **The principle of investment**. (12 th ed.). Bangkok : Thammasat University.
- Khomthavong, S. (2015). **Development of cultural tourism management model in Luang Prabang**. Loei : Rajabhat University.
- Laos National assembly. (2016). **Law on private investment of Lao PDR**. Lao people's Democratic Republic : Vientiane Capital.
- _____. (2015). **Law on State Investment of Lao PDR**. Lao people's Democratic Republic : Vientiane Capital.
- _____. (2009). **The management for Official Development Assistance (ODA) in Lao PDR**. Lao people's Democratic Republic : Vientiane capital.
- Ministry of Plan and Investment. (2008). **The Master Plan for Northern Development of Lao PDR**. Lao people's Democratic Republic : Vientiane capital.
- _____. (2016). **National Social-Economic Development Plan**. Lao People's Democratic Republic : Vientiane Capital.
- Phisanbouth, S., Yenkhongkha, B. & Khanta, T. (2000). **International Business**. (2 nd ed.). Bangkok : Rajabhat Suandusit Institute.
- Phimonratanakhan, S. (2014). **Basic economics**. Bangkok : Education.
- Phetsavong, K. (2016). **The use of public capital for social economic development in Luang Prabang**. Lao People's Democratic Republic : National Institute of Politics and Administration Government of Laos.
- Phon-ngam, P. (2016). **The Economic Potential development of self-reliance at the community level of Naborn village Loei Provicce**. Loei : Rajabhat University.
- Saikanih, R. (1987). **International Economics Direct Investment**. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Siphoxay, S. (2015). **Official development assistance management for social and economic development in Luang Prabang**. Lao People's Democratic Republic : National Institute of Politics and administration Government of Laos.
- Souvanalith, T. (2016). **Public Investment Management of Luang Prabang**. Lao People's Democratic Republic : National Institute of Politics and administration Government of Laos.

- Thandy, D. (1989). **State and Development**. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Thanaponphanh, R. (2538). **The social-economic in Thailand 2550**. Bangkok : Wailai.
- Tamalee, K. (2007). **Business Strategy, Leadership Style, Their Fits and Performance of Manufacturing Firms in Thailand**. Malaysia : University Sains Malaysia.
- Vilavongsa, B. (2014). **Contract management on foreign investment projects in Luang Prabang**. Lao People's Democratic Republic : National Institute of Politics and administration Government of Laos.